

[Pernille Forchhammer]

Jeg bliver nødt til at sige til fru Bente Juncker, at Socialdemokratiet ikke mener, at de unge hellere skal have bistandshjælp.

Socialdemokratiet mener, at de unge skal have et tilbud, som passer til de ønsker, de har videre frem. En ung, som ønsker at komme i gartnerlære, en ung, som ønsker at få det grønne bevis, ville måske synes, det var alle tiders idé at komme ud og plukke æbler, hakke roer og grave kartofler op i en periode og få en tilknytning, få indsigt i, hvad det er for et erhvervsområde.

Det er den individualitet, det er den mulighed, vi ønsker at alle unge skal have, så man ikke, som hr. Agerschou var inde på, skærer alle unge over én kam.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg skal først takke regeringspartiernes ordførere for de meget gode og vægtige indlæg, der er kommet om denne sag, og også takke fru Bente Juncker for det varme forsvar for forslaget.

Jeg tror som sagt, at tiden arbejder for det forslag. Det stødte fru Pernille Forchhammer lidt, at jeg havde sagt sådan. Men jeg vil gerne sige, at der er sket meget siden sidst. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at jeg har talt med Socialdemokraterne om det her forslag. Jeg har forstået – der var ingen kritik af disse ting – at Socialdemokratiet nu accepterer, at man kan se bort fra 3-måneders-kravet, at man med det samme kan møde en ung med et krav om arbejde, om arbejdsindsats. Sig så ikke, at tingene ikke flytter sig. Det var, så vidt jeg husker, ikke det, man meldte sidst.

Jeg har også forstået, at Socialdemokratiet accepterer en eventuelt kommende projektløn. Det er dog også noget. Fagforeningerne bliver jo ved med at tale om overenskomstmæssig løn – forstå det, hvem der kan. Jeg tør godt vove et halvt øje på, at det kniber svært med forståelsen langt ind i de menige fagforeningsmedlemmers rækker for, at man giver unge på et eller andet kommunalt projekt 85 kr. i timen, mens de selv kun kan gå ud og få 62 kr.

Derfor mener jeg, at denne sag i høj grad arbejder for sig selv. Jeg tror, der er forståelse for forslaget langt, langt ind også i Socialdemokratiets og i de menige fagforeningsmedlemmers rækker. Det er derfor, jeg har tilladt mig at sige, som jeg gør.

Så siger fru Pernille Forchhammer, at det her er der ingen grund til. Kommunerne er jo i fuld gang. De tilbyder fuldtidsbeskæftigelse og uddannelse for unge helt op til 30 år. Ja, det er flot, og det kan dette forslag på ingen måde stille sig hindrende i vejen for. Det er, havde jeg nærsagt, måske en af forslagens fordele, at det har animeret en hel del kommuner til disse flotte tilbud. Lad det dog fortsætte. Lad os dog håbe, at der ikke er en eneste ung, der kommer i den situation, at alle muligheder er udtømte, så man må melde sig på socialforvaltningerne. Det er jo det, det går ud på.

Disse problemer skal selvfølgelig primært løses i uddannelsessystemet og i arbejdsmarkeds-systemet – ingen tvivl om det. Men det er jo sådan, at det sociale system optræder som et nederste sikkerhedsnet, når alle andre ordninger har vist sig at komme til kort, og det er derfor, vi kommer med det her forslag én gang til.

Vi er enige med SF, der siger, at det er forkert at sætte folk på førtidspension. Hvad er det, der sker, hvis det er rigtigt, at vi har mangel på ung arbejdskraft om 10-12 år? Ja, hvis vi bliver ved med at lade unge gå ubeskæftigede, så bliver de til førtidspensionister, uanset om vi har brug for dem om 10 år. Folk kan ikke tåle at gå ledige så længe. Det er det, der ligger bag dette forslag, ikke alle disse forestillinger om tvang, og jeg ved ikke hvad.

Jeg synes, at det var en mærkelig udtalelse af fru Pernille Forchhammer. Jeg tror, hun sagde noget om, at de kommuner, der ingenting gjorde, blev renvaskede med dette forslag. Det betyder altså, at fru Pernille Forchhammer og Socialdemokratiet fortsat ønsker, at der intet skal ske, medmindre man opfylder disse flotte krav: fuld beskæftigelse, uddannelse, heltidsbeskæftigelse osv. Man er fuldstændig ligeglad med at regne på, hvad det koster.

Hvorfor fortæller man os ikke, hvad sådan et forslag vil koste? Så længe kommunerne gør det frivilligt, koster det ikke staten noget. Det er selvfølgelig, fordi kommunerne mener, at det på lang sigt er en god idé og en god forretning i øvrigt.

Jeg mener også, at dette forslag på lang sigt ikke koster noget. Det kan være en kommentar til fru Jane Oksen. Jeg tror, at omkostningerne ved ikke at gøre noget, omkostningerne ved at lade stå til, omkostningerne ved at være så højt til hest, at man ikke kan klare en halv løsning,